

Комунікація та комунікативність

Підготувала
Учениця 11-А класу
Русин Анастасія

Communications

Комунікації

(від лат. *communicatio* — єдність, передача, з'єднання, повідомлення, пов'язаного з

дієсловом лат. *communico* — роблю спільним, повідомляю, з'єдную, похідним від лат. *communis* — спільний) -

це процес обміну інформацією (фактами, ідеями, поглядами, емоціями тощо) між двома або більше особами, спілкування за допомогою вербальних і невербальних засобів із метою передавання та одержання інформації.

Типи комунікацій

- Сьогодні поширені такі типи комунікацій у організаціях: міжособові комунікації; комунікації в системах зв'язку та командах; комунікації в організаціях та електронні засоби комунікацій.

Види комунікації

□ Письмові комунікації

□ Усні комунікації

Письмові комунікації — це звіти, записки, листи, записи тощо. Недоліком цих комунікацій є те що вони затримують зворотній зв'язок та взаємообмін, крім того вони складніші за усні й потребують більше часу. Переваги письмових комунікацій полягають у достовірності. Зазвичай їх використовують, коли одній чи обом сторонам потрібні письмові записи про те, що відбувалося.

Усні комунікації відбуваються під час розмови віч-на-віч, групових дискусій, телефонних розмов тощо, за яких розмовну мову використовують для передавання змісту. Перевага усних комунікацій полягає в тому, що вони забезпечують негайний зворотній зв'язок і взаємний обмін.

Недоліком усних комунікацій є те, що вони можуть бути недостовірними (неправильно вибрані слова для вираження змісту; якісь перешкоди, що переривають процес; слухач забуває частину або все повідомлення; не вистачає часу на виважені відповіді тощо).

- 1) наявність щонайменше двох осіб: відправника – особи, яка генерує інформацію, що призначена для передачі; та одержувача – особи, для якої призначена інформація, що передається.
- 2) наявність повідомлення, тобто закодованої за допомогою будь-яких символів інформації, призначеної для передачі;
- 3) наявність каналу комунікації, тобто засобу, за допомогою якого передається інформація;
- 4) наявність зворотного зв'язку, тобто процесу передачі повідомлення у зворотному напрямку: від одержувача до відправника. Таке повідомлення містить інформацію про ступінь сприйняття й зрозумілості отриманого повідомлення.

Умови здійснення комунікації

Для здійснення процесу комунікації необхідні, принаймні, 4 умови:

Сторони комунікації

- ❖ **Комунікативна.**
Комунікативна сторона спілкування (чи комунікація у вузькому сенсі слова) складається в обміні інформацією між індивідами, що спілкуються.
- ❖ **Інтерактивна.**
Інтерактивна сторона полягає в організації взаємодії між індивідами, що спілкуються (обмін діями).
- ❖ **Перцептивна.**
Перцептивна сторона спілкування означає процес сприйняття і пізнання один одного партнерами по спілкуванню і встановлення на цій основі взаєморозуміння.
- ❖ **Межі між цими формами умовні, вони можуть зливатися і доповнювати один одного.**

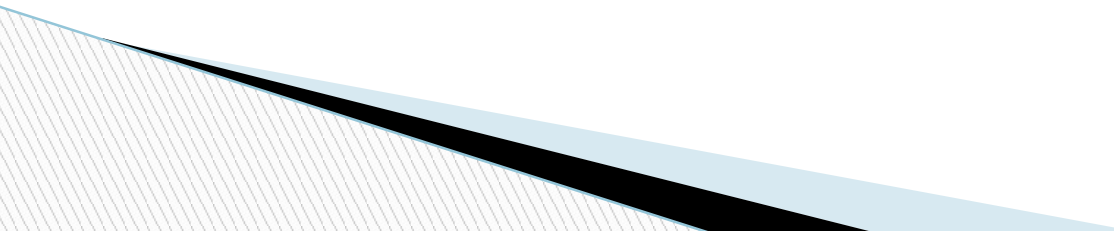
У процедурі спілкування виділяють такі етапи

- Потреба у спілкуванні (необхідно повідомити або дізнатися інформацію, вплинути на співрозмовника тощо) — спонукає людину вступити в контакт з іншими людьми.
- Орієнтування з метою спілкування, в ситуації спілкування.
- Орієнтування в особистості співрозмовника.
- Планування змісту свого спілкування — людина уявляє собі (звичайно несвідомо), що саме скаже.
- Несвідомо (іноді свідомо) людина вибирає конкретні кошти, фрази, якими буде користуватися, вирішує як говорити, як себе вести.
- Встановлення контакту
- Обмін думками, ідеями, фактами та інші.

Види комунікативних бар'єрів

»» Бар'єр взаєморозуміння. Може виникати через похибки в процесі передачі інформації. Наприклад, коли комунікатор говорить невиразно, надто швидко, нечітко або вживає велику кількість звуків-паразитів.

Семантичний бар'єр. Виникає, коли одне і те ж слово різні люди розуміють по-різному, вкладають в них свій власний сенс. Таке викривлення може бути наслідком особливостей особистісного сприйняття людини, її професійної діяльності.

- Стилістичний бар'єр. Він виникає при невідповідності стилю мови того, хто говорить, і ситуації спілкування або стилю мови, стану того, хто в цей час слухає.
 - Логічний бар'єр. Виникає, коли логіка міркування того хто говорить або занадто складна для розуміння слухача, або здається йому неправильною, суперечить властивій йому манері доказів.
 - Соціально-культурний бар'єр. Його причиною стають соціальні, політичні, релігійні і професійні розбіжності в поглядах, звичках, традиціях, що призводять до різного пояснення і сприйняття тих або інших понять, явищ, розумінь.
-

▣ Бар'єр авторитету. Іноді перешкодою може стати саме несприйняття того, хто говорить через його неавторитетність в очах слухача. Або ж навпаки, під час спілкування з людиною, яка є для співрозмовника дуже авторитетною, він може губитися, бути неуважним, не знати, що відповісти.

▣ Бар'єр відносин. Йдеться про виникнення почуття ворожості, недовіри до того хто говорить, а потім — і до інформації, яку він передає.

Історія розвитку засобів спілкування

- Існує ряд гіпотез про походження мови, але жодна з них не може бути підтверджена фактами через величезну віддаленість походження мови від нашого часу. Вони залишаються гіпотезами, оскільки їх не можна ні спостерігати, ні відтворити в експерименті. Вважається, що з появою мови пов'язана зміна гену FOXP2.
- Найдавніше прото-кіпу, виявлене при розкопках культури Каралья (долина Супі, Перу) археологом Рут Марта Шейді Соліс (Ruth Martha Shady Solís), датується по стратиграфічному шару приблизно 3000 роком до н. е., у зв'язку з чим може вважатися найдавнішим засобом писемної комунікації у людства.

Дякую за увагу